

[Jette Thomsen]

indforstået med er det bedste. Forslagets sidste afsnit om, at Folketinget skal informeres inden 1. marts 1987 om en ordning, tror jeg derfor på at arbejdsministeren vil og kan overholde.

Jeg skal tilføje, at jeg også taler på Kristeligt Folkepartis vegne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu har både ministeren og fru Jette Thomsen sagt, at der var behov for en undersøgelse af, hvorfor lov om beskæftigelsesmuligheder for unge ikke duede i denne sammenhæng. Så vil jeg spørge: hvor lang tid regner man med at sådan en undersøgelse vil vare? Og regner man med, at man kan få tid nok til lovgivning i denne samling?

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Der er ikke tale om, at vi skal ud i byen og sætte en stor undersøgelse i gang. Der er tale om, at vi vil foretage en analyse ved hjælp af de mennesker, som har været involveret i at undersøge, hvorfor det ikke fungerer, med henblik på, at vi kan gennemføre noget i denne samling, hvad enten det nu måtte være ved lovgivning eller administrativt – vi er nemlig ikke sikre på, at det forudsetter lovændring.

Jeg kan også sige, at det skal være baseret på et samarbejde med de handicappedes organisationer, og jeg har haft de første møder med nogle af de handicappedes organisationer i denne sammenhæng.

Under sidste behandling af dette forslag tilkendegav jeg, at vi ville være interesseret i, at man nøje fulgte med i, hvordan den forsøgsordning, Socialministeriet og Arbejdsministeriet satte i værk, fungerede, og arbejdsministeren tilkendegav også dengang, altså den 10. april 1986, at han nøje ville følge med i, hvordan tingene forløb. Nu er arbejdsministeren jo ikke udpræget tungnem, og derfor burde fremgangsmåden måske rettere have været, at man enten havde stillet et spørgsmål i salen eller i udvalget om denne sag.

Det afgørende er selvfølgelig, som arbejdsministeren også har været inde på, at man på baggrund af denne forsøgsordning, der jo nu har løbet i meget kort tid, men som man allerede nu har kunnet konstatere ikke har væ-

ret den store succes, må vurdere, hvordan man kan komme videre med henblik på, at handicappede får et så gunstigt og normalt forhold til arbejdsmarkedet som muligt.

Jeg forstod på arbejdsministerens seneste besvarelse, at han allerede var gået i gang med at undersøge, hvordan man kunne udforme en ny ordning. Jeg vil bede om, at man under det videre arbejde med de handicappede og arbejdsmarkedet selvfølgelig taler med de handicappedes organisationer og samtidig er opmærksom på, at arbejdsmarkedet som sådant i så høj grad som muligt også må bære en del af det sociale ansvar, det har for de handicappede. Derfor håber jeg, at det, man måtte komme frem til, hvis det overhovedet er muligt, også vil være et eksempel på, at arbejdsmarkedets parter er sig deres sociale ansvar bevidst.

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes, det er godt, at fru Elisabeth Bruun Olesen bringer forslaget op igen, og jeg synes ikke, det er spor trættende. Tværtimod synes jeg, det er trættende, at arbejdsministeren igen og igen siger, at man holder øje med det og er parat til at se på området.

Vi er fra SFs side enige i, at der skal arbejdes meget alvorligt på, at de handicappede får en ligestilling i samfundet og får de bedst mulige muligheder for at fungere tættest muligt på et normalt liv på trods af deres handicap. Det er noget, som skal gennemføres i overensstemmelse med invalideorganisationerne og handicaporganisationerne, sådan at der ikke bliver trukket noget ned over hovedet på dem, og sådan at de får størst mulig indflydelse på deres egen situation.

Nu hører vi igen arbejdsministeren sige til Folketinget, at han er enig i intentionerne, men at han må afvise forslaget, fordi han vil overveje, hvordan man skal løse disse problemer.

Jeg vil tillade mig at citere, hvad arbejdsministeren sagde den 10. april 1986 (Folketingstidende 1985–86, sp. 9537). Der står, at arbejdsministeren er opmærksom på initiativet med den fælles skrivelse fra Arbejdsdirektoratet og fra Socialstyrelsen, og at han lægger vægt på, at det kommer til at fungere. Derefter siger arbejdsministeren: »at vi ved at følge udviklingen tæt kan få værdifulde erfaringer, som vil kunne udnyttes i de vide-